

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213838
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114213838.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsednícky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu: B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Y. XXXX/X, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15C/201/2014-76 dňa 20.10.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.01.2011, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania za trovy právneho zastúpenia 526,91 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a § 551 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 9 ods. 1 až 8 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 80 písm. c) a § 153 ods. 3 a 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016.

3. Vo vzťahu k žalovanému namietanému nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem tým, že žalovaný reálne plní realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza a môže v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek súdneho alebo iného rozhodnutia) k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, pričom zamestnávateľ bude musieť rešpektovať uzatvorenú dohodu a vykonávať zrážky zo mzdy a žalovaný sa tak môže na úkor žalobcu bezdôvodne obohacovať. Pokiaľ v prejednávanej veci ide o posúdenie nekalosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, právny režim je odlišný od všeobecnej úpravy týkajúcej sa platnosti právnych úkonov, ktoré nemajú spotrebiteľský charakter, kedy sa vyžaduje takéto preukazovanie naliehavého právneho záujmu na určení. V danom prípade naliehavý právny záujem vyplýva priamo zo zákona.

4. Vychádzal zo zisteného, že v predmetnej veci žalobca okrem podpisu zmluvy o revolvingovom úvere podpísal v rovnaký deň na zvláštej listine aj dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú v zmysle

ustanovenia § 551 OZ, podľa ktorej súhlasil, aby mu boli vykonávané zrážky zo mzdy a to minimálne vo výške mesačnej splátky a zároveň predmetnou dohodu súhlasil, že veriteľ je oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi kedykoľvek v priebehu platnosti zmluvy o úvere. Zmluva o úvere posúdil ako typickú štandardnú formulárovú zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a násl. OZ a v zmysle lex specialis Zák. č. 129/2010 Z.z.. Dospel k názoru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi konania za účelom zabezpečenia peňažného plnenia zo zmluvy o úvere v zmysle ustanovenia § 53 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko žalobca ako spotrebiteľ bol nútený podpísať dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi napriek tomu, aj keď sa nejedná o včlenené zmluvné ustanovenie v rámci zmluvy o revolvingovom úvere a dohoda existuje na samostatnom papieri. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, čím je spôsobená hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly zmluvných záväzkov. Ďalej uviedol, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere nerešpektuje obligatórne náležitosti vyžadované úpravou § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. a ročná úroková sadzba úveru 70 % niekoľkonásobne prevyšuje úročenie obdobných úverov v peňažných ústavoch, pričom súdy spravidla takúto zmluvnú podmienku vyhodnocujú ako neprijateľnú a neplatnú pre rozpor s ustanovením § 3 OZ pre rozpor s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu súd prvej považoval návrh žalobcu za opodstatnený a vyhovel mu.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 526,91 Eur, k náhrade ktorých zaviazal žalovaného ako neúspešného účastníka konania.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný. Uviedol, že zrážky zo mzdy (na základe dohody) sú popri určení a záložnom práve jediným prípustným spôsobom zabezpečenia. Čo dokazuje aj článok VI. bod 8 zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým sa okrem iného mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z.z.. Táto úprava potvrdzuje, že v rámci postupnej regulácie a reštrikcie v oblasti zabezpečovacích prostriedkov je dohoda o zrážkach zo mzdy stále prípustná. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako zákonom upravený a predpokladaný spôsob zabezpečenia záväzkov nemôže byť neprijateľnou podmienkou (č. 1 odstavec 2 smernice Rady 93/13/EHS) a rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu v žiadnom zákone. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/978/2014 zo dňa 09.10.2015. Žalovaný napadol aj závery súdu, ktoré neopodstatnené spájajú a de facto vytvárajú údajné dôvody neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy na základe tvrdení o obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Z napadnutého rozsudku nevyplýva, a akom smere môže byť dohoda o zrážkach zo mzdy neplatnou aj v časti, v ktorej zabezpečuje predmetnú pohľadávku. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola a stále je zabezpečovacím prostriedkom, ktorý nielen nie je vylúčený z oblasti spotrebiteľských úverov, ale s účinnosťou od 01.05.2014 v podobe ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. aj osobitne regulovaný. V rámci takto zavedených podmienok regulácie tohto spôsobu zabezpečenia nebolo zavedené ani to, že by zrážky zo mzdy mali podliehať nejakej autorizácii a verifikácii, alebo že by sa dohoda o zrážkach zo mzdy nemala uzatvárať v čase vzniku pohľadávky, vyplývajúcej z uzavretia zmluvy. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobu zamietne a žalovaného zaviazne k úhrade trov prvoinštančného konania, alternatívne napadnutý rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p“) v zmysle pravidiel uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a násl. C.s.p, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi tam uvedenými, na ktoré v celom rozsahu poukazuje K odvolacím námietkam žalovaného sa žiada uviesť nasledovné.

9. V súdnej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal návrh na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 13.01.2011. Keďže v danom prípade išlo o návrh v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p účinného do 30.06.2016, procesnou podmienkou prípustnosti takejto určovacej žaloby bolo preukázanie naliehavého právneho záujmu.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 11. 2015, sp.zn. 8 Cdo 483/2014 cit.: Naliehavý právny záujem je daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením neplatnosti predmetnej dohody ako celku môže následne argumentovať vo vzťahu ku svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky z jeho mzdy. Navyše, určovanie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti tejto dohody ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona. Práve žalobca a jeho majetková sféra je v ohrození neprimeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určuje žalovaný svojím jednostranným rozhodnutím. V konaní pred súdom by mohla byť pohľadávka vyčíslená v zákonnej výške, čo sa žalovaný snaží touto dohodou obísť, a preto je namieste práve táto určovacia žaloba. V opačnom prípade žalovaný výšku svojho nároku, ktorú si takto môže sám určovať, sám nebude mať potrebu nijako revidovať. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany“.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo vzťahu medzi stranami sporu bola dňa 13.01.2011 uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru 8300036090, na základe ktorej boli žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky. Medzi stranami sporu bola taktiež uzatvorená dňa 13.01.2011 na samostatnej listine Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. 8300036090 podľa ust. § 551 Občianskeho zákonníka za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného vo výške 1170 Eur vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný vyzval listom zo dňa 01.06.2011 zamestnávateľa žalobcu (Železnice SR, Bratislava), na vykonanie jednorazovej zrážky zo mzdy vo výške 132,84 Eur v mesiaci jún 2011 a počnúc mesiacom júl 2011 o realizovanie zrážok zo mzdy vo výške 73,28 Eur mesačne v prospech žalovaného až do úplného vyrovnania dlhu, ktorý činil ku dňu 01.06.2011 sumu 2.191,86 Eur.

12. Ďalej bolo zistené, že nariadeným predbežným opatrením súdu prvej inštancie č.k. 15C/201/2014-17 zo dňa 18.06.2014 (č.l. 17) bola uložená žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8300036090 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a taktiež bola zamestnávateľovi žalobcu uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného.

13. Súd prvého stupňa posúdil zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 13.01.2011 ako zmluvu spotrebiteľskú a aj v tomto smere sa odvolací súd s takýmto právnym posúdením plne stotožňuje. Ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa. Tým sa zároveň otvára priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a v povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

14. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil.

15. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený smernicou 93/13 z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37).

16. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 27; Mostaza Claro, bod 26; Asturcom Telecomunicaciones, bod 31, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 39).

17. V tejto súvislosti možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice 93/13, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou, a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32, a Mostaza Claro, už citovaný, bod 27, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 41).

18. V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu“ (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 4.10.2007 Max Rampion and Marie-Jeanne Godard C-429/05, bod 61).

19. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

20. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

21. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o. cit.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

22. V konaní nebolo preukázané, že zmluvná podmienka - dohoda o zrážkach zo mzdy bola dojednaná individuálne. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Odvolací súd poznamenáva, že súdna kontrola dopadá aj na zmluvu v prípade, ak zmluvný vzťah - hlavný

a vedľajší, bol vyjadrený v samostatných listinách. Nie je dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine, ani nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať zmluvný vzťah (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Podstatou individuálnej nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu.

23. Uvedenie tak významného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy a ktorý dodávateľovi umožňuje fakticky svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa vo formulárovej zmluve, hodnotí odvolací súd ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu.

24. Súdu nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), hoci má základ v znení zákona. Aj iné právne úkony ako dohoda o zrážkach zo mzdy majú základ v zákone a môžu byť za určitých okolností vyhlásené za neplatné (kúpna zmluva, rozhodcovská doložka a iné). Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná klauzula vzhľadom na jej osobitný význam bola uvedená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa zneužívajúco, nedostatočne transparentne a bez predchádzajúcej súdnej kontroly umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia na základe prípadných neprijateľných podmienok zmluvy.

25. Súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd s týmto záverom v plnom rozsahu s poukazom na ust. § 53 ods. 1 OZ stotožňuje.

26. Odvolací súd tak v zmysle uvádzaných dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol neúspešný žalovaný, ktorý nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol žalobcovi ako plne úspešnej strane v konaní, a to v rozsahu 100 %.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p).